

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.022/2024/6.

A felperes:

felperes neve Kft. (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Varga Imre ügyvéd (jogi képviselő címe)

Az alperesek:

I. rendű alperes: I. r. alperes neve Egyesület „f.a.” (I. r. alperes székhelye)

II. rendű alperes: a személyesen eljáró II. r. alperes neve (I. r. alperes székhelye)

IV. rendű alperes: IV. r. alperes neve „v.a.” (IV. r. alperes székhelye)

V. rendű alperes: V. rendű alperes neve (V. r. alperes székhelye)

IV. rendű alperes érdekében beavatkozó:

IV. r. alperesi beavatkozó Zrt. (székhelye)

Az I. rendű alperes törvényes képviselője:

I. r. alperes felszámolója Kft. (felszámolóbiztos: felszámolóbiztos neve, felszámoló székhelye)

A IV. rendű alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Tóth László ügyvéd (jogi képviselő címe)

A beavatkozó fél jogi képviselője:

Dr. Huszár Balázs jogtanácsos (székhelye)

Az V. rendű alperes törvényes képviselője:

aljegyző neve aljegyző (V. r. alperes székhelye)

A per tárgya:

Kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 3.G.21.079/2023/10.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperes, 3.G.21.079/2023/15.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a IV. rendű alperesnek 235 000 (kettőszázharmincötezer) forint, továbbá IV. rendű alperesi beavatkozónak 150 000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] A település 1 neve, ingatlan 1 helyrajzi száma. hrsz.-ú külterületi ingatlan 2/6-od arányban a felperes tulajdona. A tulajdonostársak az ingatlan használatát megosztották, így a felperes használatába került egy csarnok, kettő ől és 24 754 négyzetméter földterület. A felperes 1998. májusában kutyamenhely létesítése céljából a használatában lévő ingatlanrészt bérbe adta az I. rendű alperes részére. A felperes az 1999. május 31. napján az alperes törvényes képviselőjével a II. rendű alperessel írásban közölten a bérleti jogviszonyt felmondta hivatkozva arra, hogy az ingatlant értékesíteni kívánja mindamellet, hogy az I. rendű alperesnek 5 havi bérleti díj tartozása is fennáll. Az I. rendű alperes az ingatlant a felmondási idő elteltével sem adta a felperes birtokába.

[2] A Bajai Városi Bíróság 2001. június 29. napján kelt P.20.623/2001/5. számú ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy a település 1 nevei ingatlan helyrajzi száma/5. (helyesen: település 1 nevei ingatlan 1 helyrajzi száma.) hrsz. alatt felvett kutyamenhelyként használt telephelyet 2001. szeptember 30. napjáig ürítse ki, a kutyákat szállítsa el, és a területet kiürítve adja a felperes birtokába. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1999. március 1. napjától minden hónap 10. napjáig – a telep kiürítéséig - havi 43 750 forint bérleti és használati díjat. A hátralékos bérleti és használati díjra részletekben való teljesítést engedélyezett azzal, hogy egyetlen részlet megfizetésének elmulasztása esetén a teljes hátralék egy összegben esedékessé válik. Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 2001. október 2. napján kelt 2.Pf.21.405/2001/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy az ingatlan kiürítésének a határidejét 2001. november 30. napjában állapította meg.

[3] A felperes 2001. november 5. napján végrehajtási eljárást kezdeményezett az I. rendű alperessel szemben az ingatlan kiürítése, valamint a 2001. október 30. napjáig lejárt 1 400 000 forint használati díj és járuléakai behajtása iránt. A végrehajtást a Bajai Városi Bíróság Vh...../..... számon 2002. január 10. napján rendelte el. A végrehajtási lap tartalmazza azt a tájékoztatást és figyelmeztetést, hogy a végrehajtást kérő a meghatározott cselekmény teljesítésére kitűzött határidő eltelte után a teljesítést vagy annak elmaradását haladéktalanul közölni köteles a végrehajtóval, további intézkedésre csak e közlés után kerül sor. A végrehajtást ./..... számon végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtó fogatosította.

[4] A felperes 2002. július 18. napján végrehajtási lap kiállításával végrehajtás elrendelését kérte az I. rendű alperessel szemben 2001. november 1. napjától 2002. július 31. napjáig terjedő időszakra havi 43 750 forint használati díj és járuléakai behajtása iránt. A végrehajtást a Bajai Városi Bíróság 2002. augusztus 22. napján Vh..../..... számon elrendelte, a végrehajtást végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtó .../..... számon fogatosította. A bírósági végrehajtó a .../..... számú végrehajtási ügyet az ./..... számú végrehajtási ügghöz egyesítette. végrehajtó 1 neve végrehajtó az egyesített végrehajtási ügyben a bérleti és használati díj behajtása érdekében megkezdte a végrehajtás fogatosítását, de miután a felperes a kiürítési kötelezettség nem teljesítését nem jelentette be, az ingatlan kiürítésével kapcsolatos végrehajtást nem kezdte meg. A pénzkövetelés behajtása érdekében a végrehajtó 1 neve végrehajtó lefoglalta az I. rendű alperes tulajdonában lévő település 2 neve ingatlan 2 helyrajzi száma hrsz.-ú ingatlant. A végrehajtó a 2002. július 17. napján kelt jegyzőkönyvben

rögzítette, hogy a felperes átvett az I. rendű alperestől 1 120 000 forint bérleti és használati díjat, de mivel a tartozás nem térült meg, továbbá a kutyákat az I. rendű alperes nem szállította el, az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog nem törölhető. A felperes és az I. rendű alperes törvényes képviselői 2003. március 19. napján a végrehajtó 1 neve végrehajtónál megjelentek és megállapították, hogy az I. rendű alperes tartozása 2003. március 31. napjáig 1 409 279 forint. Rögzítették, hogy a lefoglalt ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlése iránt a végrehajtó akkor intézkedik, ha az I. rendű alperes a tartozását megfizeti és a bérelt ingatlant tisztán, fertőtleníttve átadja. A felperes 2004. október 18. napján bejelentette, hogy az I. rendű felperes a használati díjat nem fizette meg, ezért kérte a lefoglalt ingatlanra az árverés kitűzését.

[5] végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtó végrehajtói szolgálati jogviszonya 2006. február 16. napján megszűnt. Lánya, végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtó kinevezése 2006. március 21. napjával történt meg, aki ezt követően átvette végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtó ügyeit. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara 2016. május 31. napi hatállyal végrehajtó 2 neve Végrehajtói Irodája megnevezésű végrehajtói irodát nyilvántartásba vette. A felperes által az I. rendű alperessel szemben indított végrehajtási ügyben 2006. március 21. napjától végrehajtó 2 neve, mint önálló bírósági végrehajtó (a továbbiakban végrehajtó) járt el.

[6] A végrehajtó 2011. augusztus 2. napján megkereste település 1 neve Polgármesteri Hivatal Jegyzőjét és tájékoztatást kért arról, hogy az I. rendű alperes rendelkezik-e a kutyatartáshoz szükséges működési engedéllyel. Tájékoztatta a jegyzőt, hogy végrehajtási eljárás keretében a település 1 nevei ingatlan helyrajzi száma/5 hrsz.-ú (helyesen: település 1 nevei ingatlan 1 helyrajzi száma hrsz.-ú) ingatlan kiürítésére meghatározott cselekmény végrehajtása iránti eljárás van folyamatban.

[7] A felperes 2011. augusztus 24. napján annak igazolását kérte a végrehajtótól, hogy az I. rendű alperes részéről az ingatlan kiürítése és a részére történő birtokba adása még nem történt meg. A végrehajtó 2011. augusztus 30. napján a kérelemnek megfelelő igazolást állított ki.

[8] A felperes kérelmére a Bajai Járásbíróság 2011. szeptember 6. napján-1.Vh..../..... számon végrehajtási lap kiállításával végrehajtást rendelt el az I. rendű alperessel szemben 2010. júliusától 2011. szeptemberéig terjedő időszakra 612 500 forint használati díj és járulékai behajtása iránt. A végrehajtást végrehajtó 2 neve végrehajtó 0257/...../.... számon foganatosította. A végrehajtó a használati díj behajtása iránt különböző végrehajtási cselekményeket foganatosított. A többi között az I. rendű alperes által előterjesztett becsérték kifogásra 2012. június 21. napján írásban tett észrevételében kitért arra, hogy a telephelynek nincs működési engedélye, a kiürítés költsége több millió forintot tesz ki (ebek elszállítása, állatorvosi felügyelete, elhelyezésük, az ingatlan fertőtlenítése stb.), melynek költségét a felperesnek kellene előlegezni. Rögzítette, hogy a felperesnek nincs több millió forintja a költségek előlegezésére, amely helyzettől az alperes visszaél, önként nem teljesít.

[9] A felperes 2013. november 22. napján tájékoztatást kért a végrehajtótól arról, hogy az ingatlan kiürítése iránt folyamatban lévő végrehajtási eljárásban az érdemi végrehajtási cselekmények foganatosításának mi az akadálya. A felperes még ugyanezen a

napon soron kívüli intézkedést kért annak érdekében, hogy a ingatlan helyrajzi száma/5 hrsz. alatti ingatlant birtokba vehesse.

[10] A felperes a 0257/...../..... számon folyamatban lévő végrehajtási ügyben 2014. február 13. napján végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyben többek között azt sérelmezte, hogy a végrehajtó az ingatlan kiürítése iránt elrendelt végrehajtást nem foganatosította. A végrehajtó 2014. február 18. napján tájékoztatta a végrehajtást kérőt, hogy a végrehajtás foganatosítása azért nem történt meg, mert a kiürítés költségét nem előlegezte meg, a korábbi végrehajtóval pedig a felperesnek az volt a szóbeli megállapodása, hogy ameddig az I. rendű alperes a használati díjat fizeti a végrehajtást nem kell folytatni. A végrehajtó a 2014. február 18. napján kelt 28. sorszámú intézkedésében rögzítette, hogy a felperes 2014. február 13. napján érkezett beadványát – minthogy az abban foglaltaknak végrehajtóként nem tud eleget tenni – kifogásként beterjeszti a végrehajtást foganatosító bírósághoz. A végrehajtó a végrehajtási kifogásra tett észrevételében is arra hivatkozott, hogy a végrehajtást kérő nem kívánta előlegezni a várható költséget, a végrehajtási cselekmény a költség előlegezése hiányában nem volt végrehajtható, a végrehajtó pedig nem kötelezhető a költségek előlegezésére. Kérte a bíróság által annak meghatározását, hogy a cselekmény elvégzéséhez mekkora összegre van szükség, az állatok elhelyezésével kapcsolatban miként kell eljárnia, a költséget kinek kell előlegezni. Tartalmazza a végrehajtói beterjesztés azt is, hogy mellékelten egyúttal megküldi az I. rendű alperes ellen korábban elrendelt ügyek iratait is, mivel a felperes kérelme a meghatározott cselekmény végrehajtására is irányul. A bíróság a kifogás tárgyában érdemi döntést nem hozott, a beterjesztett iratokat azzal küldte vissza a végrehajtónak, hogy a végrehajtás módjának meghatározására addig nincs lehetőség, amíg végrehajtási cselekményt még nem foganatosított.

[11] A főügyész neve 2014. november 17. napján végrehajtási kifogást terjesztett elő a Bajai Járásbíróságnál. Ebben az ügyész kifogásolta, hogy a végrehajtó/..... számú végrehajtási ügyben az intézkedési kötelezettségét elmulasztotta, mert a végrehajtást kérő 2014. február 12. napján kelt – aV...../..... számú ügyben végrehajtási kifogásként értékelt – beadványa, valamint a Bajai Járásbíróság 2014. március 26. napján kelt 0302-1.Vh...../...../... számú végzése ellenére/..... számú végrehajtási ügyben elmulasztotta a Vht. 173. § (2) bekezdése alapján az iratokat a járásbíróságra haladéktalanul beterjeszteni a végrehajtás további módjának meghatározása érdekében. Az ügyész kifogásában rögzítette, hogy a végrehajtó utóbb, 2014. november 17. napján a Vht. 173. §-a alapján a végrehajtás további módjának meghatározása végett beterjesztette az iratokat a Bajai Járásbírósághoz.

[12] A Bajai Járásbíróság a 2015. január 28. napján jogerős 0302-1.Vh...../...../9. számú végzésével a főügyész neve által előterjesztett végrehajtási kifogásnak helyt adott, megállapította, hogy a végrehajtó mulasztott, amikor a Bajai Járásbíróság 0302-1.Vh...../...../... sorszámú végzésének végrehajtó által 2014. március 28. napi kézhezvételét követően a Vht. 174. § szerinti intézkedéseket nem foganatosította. A bíróság utasította a végrehajtót, hogy a végzés jogerőre emelkedését követően terjessze be a bíróságra a/..... számú végrehajtási iratokat a végrehajtás további módjának meghatározása végett.

[13] A Bajai Járásbíróság a 2015. február 23. napján kelt 0302-1.Vh...../...../15. számú végzésével a végrehajtás további módjának meghatározása iránt indult peren kívüli eljárást a Bajai Járásbíróság előtt P.20.138/2015. szám alatt végrehajtás megszüntetése iránt indult peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A felfüggesztés megszüntetését követően a Bajai

Járásbíróság a 2015. november 5. napján kelt 0302-1.Vh...../..../22. számú végzésével elrendelte a település 1 neve ingatlan helyrajzi száma/5 hrsz. (helyesen település 1 neve ingatlan 1 helyrajzi száma hrsz.) alatti – kutyamenhelyként használt – ingatlan rendőrség közreműködésével történő kiürítését.

[14] A végrehajtó a 2015. november 24. napján kelt 0257.V.000./..../56. számú intézkedésével 2015. december 15. napjára kitűzte az ingatlan rendőrség közreműködésével történő kiürítésére irányuló végrehajtási cselekményt. A végrehajtási cselekmény foganatosítása során felvett jegyzőkönyvben a végrehajtó rögzítette, ígéretet kapott arra, hogy a kb. 50-60 db kutyát más menhelyeken megpróbálják elhelyezni, úgy ahogy augusztusban 40-50 db kutyával már meg is tették. A jegyzőkönyv szerint a kutyák jelenléte miatt az ingatlan kiürítése megghiúsult, az ingatlant a kutyák elszállítását követően lehet csak birtokba adni.

[15] A végrehajtó a kiürítés érdekében folyamatosan kapcsolatot tartott dr. személy 1 neve járási főállatorvossal, aki 2017. november 15. napján e-mail útján közölte a végrehajtóval, hogy 2017. november 7. napján a telephelyen lévő valamennyi kutya elszállítása megtörtént, ettől az időponttól állat a telephelyen nem maradt. A végrehajtó 2017. november 28-ik napjára határidőt tűzött az ingatlan felperes részére történő birtokba adására, a felperes azonban a területen lévő hulladék miatt az ingatlant nem vette birtokba. A végrehajtó ezt követően további két időpontot is kitűzött az ingatlan birtokba adására, amely nem vezetett eredményre mert a felperes az ingatlant a területen lévő nagy mennyiségű hulladékra hivatkozva nem vette át.

[16] A Kecskeméti Törvényszék a 2017. november 20. napján kelt Fpk..../..../.. számú jogerős végzésével az I. rendű alperes fizetéseképtelenségét megállapította és egyúttal főeljárásként elrendelte felszámolását. A felszámolás kezdő időpontja 2018. február 26. napja. A Bajai Járásbíróság 2018. március 21-én kelt végzésével aV.../..... számon folyamatban lévő eljárást a Cstv. 38. § (1) bekezdésre hivatkozással megszüntette. A végrehajtás megszüntetését követően a kirendelt felszámoló a helyszínen a felperes részére 2008 március végén az ingatlant birtokba adta.

[17] Az I. rendű alperes még 2005 nyarán a kutyák tartására használt két ólat kimeszelte, a hiányzó palatetőt javította egyéb karbantartási, javítási munkát nem végzett. Az I. rendű alperes felszámolója az ingatlant ugyanakkor úgy adta birtokba, hogy a felhalmozott, jelentős mennyiségű hulladékot a társaság nem szállította el, a növényzet rendezetlen volt és a kutyák után az épületek festése, mázolósa a falak javítása sem történt meg, ezért a főépület aljzatának tisztítása, fertőtlenítése vált szükségessé.

[18] A felperes az ingatlan kiürítéséig többször kezdeményezett végrehajtási eljárást az I. rendű alperessel szemben a ki nem fizetett használati díjak behajtására. A bíróság által elrendelt végrehajtást végrehajtó 2 neve végrehajtó foganatosította (....V...../2014;V...../2015 ésV...../2016) és azokat a Vh..../2011. számon elrendelt általaV...../2011. számon foganatosított végrehajtási ügyhöz egyesítette. Az I. rendű alperessel szemben megindult felszámolási eljárásra tekintettel a bíróság a használati díj behajtására indult végrehajtási eljárásokat is megszüntette.

[19] 2002. február 12. napjától 2010. november 11. napjáig terjedő időszakban a folyamatban lévő végrehajtási eljárásban illetőleg az I. rendű alperes önkéntes teljesítése folytán a felperes bérleti és használati díjigényéből 6 781 428 forint megtérült. A felperes az I. rendű alperessel szemben indult felszámolási eljárásban kártérítési igényt jelentett be, a felszámoló a követelést függő tételként nyilvántartásba vette. A felperes részére a felszámolási eljárás során két részletben került sor kifizetésre 1 225 000 forint és 5 332 989 forint összegben, amelyből 6 436 427 forint volt a használati díj az 1999. március 1. napjától 2018. március 31. napjáig terjedő időszakra.

[20] A végrehajtási eljárás mellett település 1 neve és település 3 neve Község Kőrszékhelye előtt 2008. április 28. napján a Bajai Városi Ügyészség tájékoztatása alapján közigazgatási eljárás is indult a perbeli ingatlanon lévő kutyamenhely ügyében. Ezen a napon a jegyző az ingatlanon szemlét tartott és megállapította, hogy ott működési engedéllyel nem rendelkező kutyamenhely működik. A hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyvről az ügyészség és a felperes is értesítést kapott. Ezt követően a Bajai Városi Ügyészség V. rendű alpereshez is eljuttatott átirata szerint 2008. június 24. napján felszólította a II. rendű alperest, hogy haladéktalanul nyújtson be állatmenhely létesítése iránti kérelmet az illetékes jegyzőhöz, aki 2008. június 24. napján tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy az ingatlanon hatósági ellenőrzést tart, melyre 2008. augusztus 5. napján került sor. Ezt követően 2008. augusztus 25. napján nyújtotta be a II. rendű alperes az állatmenhely működése iránti kérelmét a jegyzőhöz. A jegyző szakhatósági engedélyek beszerzése érdekében a közigazgatási hatósági eljárásról szóló 2004. évi CXI. törvény (Kt.) rendelkezései szerint az eljárást 30 nappal meghosszabbította. A 2008. december 16. napján kelt-/2008. számú határozatában a jegyző az engedély nélkül működő kutyamenhely engedélyezése iránti kérelmet elutasította és kötelezte az I. és II. rendű alpereseket az engedély nélkül működő kutyamenhely felszámolási tervének elkészítésére és az állatmenhely bezárására. Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró államigazgatási hivatal neve 2009. június 6. napján hozott K.01/...-/2009. számú jogerős határozatában az elsőfokú határozatnak a működési engedély kiadása iránti kérelem elutasítására vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, az állatmenhely felszámolási tervének benyújtására és a menhely felszámolására kötelező rendelkezéseit megsemmisítette. Ez utóbbival kapcsolatban az elsőfokú közigazgatási hatóság hatáskörének hiányát állapította meg.

[21] A felperes ezt követően 2014. január 31. napján kereste meg a jegyzőt annak érdekében, hogy tájékoztassa a jogellenes állapot fennállásáról, továbbá tájékoztatást kérjen a 2008. december 16. napján kelt határozat jogerőre emelkedésének megtörténtéről. A jegyző 2014. február 10. napján adott tájékoztatása arra is kiterjedt, hogy a megváltoztatott határozatban foglaltakra tekintettel végrehajtásnak nincs helye, mert az kötelezettséget nem állapít meg. A jegyző egyidejűleg a kérelmet áttette az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII.23.) Kormányrendelet 2. § (5) bekezdése szerint az állatmenhely létesítése és működése engedélyezésére irányuló eljárásban állatvédelmi hatósági hatáskörrel rendelkező kormányhivatal járási hivatalának neve Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatalához a felperes értesítése mellett. A felperes 2014. március 13. napján írásban kérte a jogellenesen működő kutyamenhely megszüntetése érdekében a szükséges intézkedések megtételét. A jegyző a kormányhivatal neve kormány megbízottjához fordult tájékoztatás kérése végett. A kormányhivatal a Dr. személy 1 neve járási főállatorvossal történt kapcsolatfelvétel után 2014. december 1. napján azzal kereste meg a jegyzőt, hogy a perbeli ingatlanon tartott kutyák közül 56 db kutya végleges elhelyezésére vonatkozó döntést hozza meg, melyre tekintettel a jegyző a/EHAT ügyiratszámú, 2014. december 3. napján

kelt határozatában a megkeresésnek megfelelően döntött. Utóbb a jegyző saját felülvizsgálati hatáskörében megállapította, hogy határozata jogszabályt sért, így 2015. január 9. napján saját hatáskörben, a törvényes határidőn belül a határozat visszavonásáról döntött (...../EHAT határozat). A jegyző 2015. januárban több alkalommal elektronikus formában egyeztetett a alapítvány 1 neve elnökével a kutyák elszállításának technikai lebonyolítása érdekében, majd 2015. február 20. napján belföldi jogsegély iránti végzésében megkereste a kormányhivatal járási hivatalának neve Járási Egészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatala főállatorvosát.

[22] A főügyészség neve a 2015. március 6. napján kelt levelében tájékoztatta a jegyzőt, hogy az állatok tartásával kapcsolatos jogszabályi követelmények ellenőrzése a jegyző feladata. A jegyző ennek eleget téve 2015. április 10. napján hatósági szemlét tartott a telephelyen, majd 2015. április 15. napján kelt 35-31/2015/EHAT számú határozatában a hatósági engedély nélkül működő állatmenhelyen folytatott állattartást megtiltotta, egyben kötelezte a II. rendű alperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül az ebeket szállítsa el és gondoskodjon az állatok jogszerű tartásáról. A hivatal igazgatási ügyintézője a főállatorvossal több alkalommal egyeztetett, két alkalommal történt kutyaszállítás, ekkor összesen 34 kutyát szállítottak el. A jegyző 2016. július 6. napján kelt levelében megkereste a kormányhivatal járási hivatalának neve Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Osztályát a kutyák elszállításának további ütemezését illetően. A felperes jogi képviselőjének 2017. március 1. napján érkezett megkeresését követően a jegyző 2017. március 10. napján ismételten megkereste a hivatalt a kutyák elszállításának ütemezésével kapcsolatban. A jegyző 2017. március 21. napján írásban megkereste a D... Kft.-t, továbbá a alapítvány 1 neve a telephelyen maradt kutyák befogadása céljából, majd 2017. április 10. napján ismét helyszíni szemlét tartott. Hatósági együttműködéssel a kutyák elszállítása a telephelyről több részletben, utoljára 2017. novemberében megtörtént.

[23] A perbeli ingatlanon jogellenesen elhelyezett, elhagyott hulladék tárgyában a kormányhivatal neve a 2022. április 7. napján kelt BK/HGO/.....-1/2022. számú végzésével hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított. A kormányhivatal neve a 2022. április 21. napján kelt BK/HGO/.....-4/2022. számú határozatával a I. r. alperes neve Egyesület „f.a.”, mint ügyfél képviseletében eljáró C... Kft.-t – a Kecskeméti Törvényszék 6.Fpk...../10. számú végzése alapján a felszámolási eljárás lefolytatására kijelölt felszámoló céget – kötelezte, hogy a 6521 település 1 neve, ingatlan helyrajzi száma 1/1 hrsz. alatti ingatlan területén található, jogellenesen elhelyezett hulladékot számolja fel, a közigazgatási hatósági döntés véglegessé válásától számított 15 napon belül gondoskodjon a hulladékok ingatlanról történő elszállításáról és engedéllyel rendelkező hulladékgazdálkodónak történő átadásáról, és az elszállítás és átadás tényét igazolja a hulladékgazdálkodási hatóságnak.

[24] A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt jelen per felperese terjesztett elő keresetet, egyben kérte, hogy a Szegedi Törvényszék (mint közigazgatási bíróság) azonnali jogvédelmet rendeljen el. A Szegedi Törvényszék a 2023. január 19. napján kelt 102.K.700.644/2022/18. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[25] A kormányhivatal neve Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztálya a 2023. március 10. napján kelt BK/HGO/.....-/2023. iktatási számú végzésével elrendelte az I. rendű alperes, mint ügyfél képviseletében eljáró C... Kft. felszámoló cég vonatkozásában meghozott BK/HGO/.....-4/2022. számú határozatában foglalt kötelezettségek végrehajtását. Felhívta a kötelezettet a kötelezettségei önkéntes

teljesítésére, legkésőbb a végzés véglegessé válását követő 60 napon belül. A kötelezett a végzést 2023. március 14. napján átvette, az önkéntes teljesítésre nyitva álló határidő 2023. május 15. napján azonban eredménytelenül járt le.

[26] A kormányhivatal neve Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Főosztály a 2023. június 12. napján kelt BK/HGO/.....-/2023. számú végzésével megállapította, hogy a I. r. alperes neve Egyesület „f.a.”, mint ügyfél képviseletében eljáró C... Korlátolt Felelősségű Társaság a kötelezettségének nem tett eleget és az önkéntes teljesítésre nyitva álló határidő is eredménytelenül telt el, ezért a hulladékgazdálkodási hatóság megbízta a F... Korlátolt Felelősségű Társaságot a perbeli ingatlanon jogellenesen elhelyezett hulladék felszámolásával. A hulladék felszámolásával felmerülő költséget a kormányhivatal neve megelőlegezte, melyet mint eljárási költséget a C... Kft. 30 napos fizetési határidővel köteles megfizetni. A hulladék elszállításának a végrehajtási eljárásban felmerült költsége adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül, amit az állami adóhatóság hajt végre. A határozat tartalmazza, hogy a felperesnek, mint ingatlan tulajdonosnak lehetőséget kell biztosítania arra, hogy a F... Kft. az ingatlanra bejusson. A hatóság képviselője a F... Kft. képviselőjével a per tárgyát képező ingatlant a helyszínen megtekintették, a hulladék elszállítása még nem történt meg.

A felperes módosított keresete, alperesek nyilatkozatai

[27] A felperes a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.290/2019/13. számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt eljárásban a keresetét módosította.

[28] Az I., II., IV. és V. rendű alperesek egyetemleges marasztalását kérte 9 560 000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére. Az I. és II. rendű alperesekkel szemben a kereseti kérelmét a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 339. § (1) bekezdésére, a IV-V. rendű alperesekkel szemben az rPtk. 349. § (1) bekezdésére alapította.

[29] Előadta, hogy az I. rendű alperes károkozó magatartása abban nyilvánult meg, hogy a Kecskeméti Törvényszék Pf.21.405/2001/5. számú jogerős ítéletében foglalt, az ingatlan kiürítésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, ezzel összefüggésben a tulajdonában álló ingatlan illetőségben és annak felépítményében kárt okozott, mert elmulasztotta a növényzet és az ingatlan karbantartását, továbbá megsértette a hulladékgazdálkodásra vonatkozó szabályokat.

[30] A II. rendű alperes az I. rendű alperes felszámolásának elrendeléséig, mint törvényes képviselő tartozik felelősséggel, mert olyan tevékenységet is folytatott és olyan magatartást is tanúsított, amire az I. rendű alperes nem jogosította fel és amely tevékenység végzésére az I. rendű alperes nevében nem volt jogosult. A felszámolás elrendelését követően, mint magánember folytatta a károkozó tevékenységet egészen 2018-ig, ameddig az I. rendű alperes felszámolója a társaság részére nem adta birtokba az ingatlant. A II. rendű alperest az I. rendű alperes nem jogosította fel arra, hogy bérleti díjat ne fizessen, hogy a bérleményt rongálja, az állatvédelmi jogszabályokat megsértse, hogy a hulladékgazdálkodásra vonatkozó

jogszabályi rendelkezéseket ne tartsa be, hogy jogerős marasztaló ítélet ellenére az ingatlan birtokát ne bocsátsa vissza.

[31] A IV. rendű alperes felelősségét az alapozza meg, hogy 2001. decemberétől 2017. tavaszáig semmit nem tett a birtokbaadási kötelezettség teljesítése iránti végrehajtás foganatosítása érdekében. A IV. rendű alperes mulasztásait az ügyészség által előterjesztett végrehajtási kifogás részletesen tartalmazza.

[32] Az V. rendű alperes 2004 óta biztosan tudott az I. rendű és a II. rendű alperesek engedély nélküli és ennek következtében jogszabálysértő tevékenységéről. Az I. rendű alperes kérelmének jogerős elutasítását követően eljárési kötelezettsége állt fenn az illegális kutyaemenhely megszüntetése iránt. Az V. rendű alperes ennek érdekében intézkedéseket nem tett, a bejelentései alapján eljárást nem folytatott és ügyfélnek sem tekintette, minek okán a meghozott intézkedéseiről nem is tájékoztatta. Mint állatvédelmi hatóságnak és mint hulladékgazdálkodási hatóságnak hivatalból kellett volna eljárnia az I-II. rendű alperesekkel szemben, amely kötelezettségének nem tett eleget. Hangsúlyozta, hogy az V. rendű alperes hivatalbóli eljárési kötelezettsége folytán az eljárési kötelezettsége fennállt függetlenül attól, hogy mint ingatlan tulajdonos a jogsértést bejelentette-e, avagy sem.

[33] Előadta, hogy aktív tevékenységet a II. rendű alperes fejtett ki részben, mint az I. rendű alperes képviselője, részben mint magánszemély. A IV. és V. rendű alperesek kizárólag a mulasztásaikkal tették lehetővé a II. rendű alperes sorozatos, illetve állandó jogszabálysértő aktivitását. Az alperesek vonatkozásában az egyetemleges felelősség 2001 decemberétől 2018 tavaszáig terjedő időszakban bekövetkezett károsodást illetően fennáll.

[34] A felperes szakértő 1 neve igazságügyi szakértői véleménye alapján az ingatlanban bekövetkezett károsodást 3 100 000 forintban, a hulladék elszállításával kapcsolatban felmerült költséget pedig a csatolt költségbecslés és beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján 6 460 000 forintban jelölte meg.

[35] Az I. rendű alperes a teljes keresetet – mind jogalap, mind pedig összecszerűség tekintetében – elismerte (3.G.20.097/2020/25.).

[36] A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta a annak jogalapját és összecszerűségét is.

[37] A IV. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Elsősorban a jogalapot vitatva hangsúlyozta, hogy mint végrehajtói iroda nem jogutódja sem végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtónak, sem pedig végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtónak, mint egyéni vállalkozónak. Hivatkozott arra, hogy a felperes a végrehajtási eljárásban a jogorvoslati jogát nem merítette ki, minthogy az általa állított mulasztás miatt végrehajtási kifogást nem terjesztett elő. A főügyészség neve által előterjesztett végrehajtási kifogás pedig nem minősül a felperes által előterjesztett végrehajtási kifogásnak. Ennek okán a felperes kártérítési igénye érdemben nem vizsgálható. Kifejtette, hogy a használati díj követelés végrehajtása részben eredményes volt, 6 436 427 forinthez a felperes hozzájutott. Hivatkozott arra is, hogy az I. rendű alperessel szemben megindult felszámolási eljárásban a

felszámolónak elsődlegesen a hulladék elszállításáról kellett volna intézkednie, az I. rendű alperes tulajdonában lévő ingatlanból befolyt vételár a felperes tulajdonában lévő ingatlan hulladékmentesítésére elegendő fedezetet nyújtott. A felszámoló a felperes részére használati díjat mindaddig nem fizethetett volna, ameddig az ingatlan hulladékmentesítéséről nem intézkedik. Megítélése szerint a felszámolási eljárásban még rendelkezésre álló összegből a hulladék elszállítása megoldható, ekként a felperes kártérítés jogcímén a hulladék elszállításával kapcsolatos igényt nem érvényesíthet, az ingatlan állagában bekövetkezett károsodás pedig nem hozható összefüggésbe a végrehajtó tevékenységével. Külön is vitatta szakértő 1 neve szakértő által megállapított kár összegét és azt a megállapítását is, hogy a főépület aljzatbetonjának cseréjére lenne szükség.

[38] A IV. rendű alperesi beavatkozó a IV. rendű alperessel egyezően a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a IV. rendű alperes nem valósított meg jogellenes károkozó magatartást, a Vht. irányadó rendelkezéseit nem szegte meg. A felperes, mint végrehajtást kérő nem jelezte az adós önkéntes teljesítésének hiányát – holott a végrehajtási lapon erre egyértelműen fel lett hívva a figyelme -, emiatt nem kerülhetett sor helyszíni ellenőrzésre, az iratok beterjesztésére a végrehajtás további módjának megállapítása érdekében, és ebből eredően nem dönthetett a bíróság a kiürítésről. Az ingatlan amortizációja nem a végrehajtói tevékenységgel áll okozati összefüggésben, a telephely jelenlegi állapota a tényleges használó I. rendű és II. rendű alperesek tevékenységének eredményeként alakult ki. A Bajai Járásbíróság 03-02-1.Vh...../...../.. számú végzésében állapította meg, hogy a végrehajtó részéről a végrehajtás további módját meghatározó végzés 2014. március 28. napján került kézbesítésre, melyhez képest 2014. október 21. napjáig nem intézkedett a meghatározott cselekmény végrehajtása tárgyában. A végrehajtó terhére értékelt késedelem csak töredéke a használat időtartamának, a károk nyilvánvalóan nem ezen időtartam alatt keletkeztek, emiatt vitatta az okozati összefüggést, valamint azt, hogy a végrehajtói mulasztás tette volna lehetővé a telephelyet használó 2002. és 2017. közötti károkozását. A felperes, mint végrehajtást kérő 2014-ig nem terjesztett elő semmilyen jogorvoslatot, emiatt az rPtk. 349. § (1) bekezdésére alapítottnak a végrehajtói jogkörben okozott kártérítési igényét alaki okból sem érvényesítheti. A kár bekövetkeztét, összecszerűségét, a szakvéleményeket is vitatta.

[39] Az V. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a rendes jogorvoslatot nem merítette ki. 2008. április 29. napján indult az a közigazgatási eljárás, mely azt állapította meg, hogy a kutyaemenhely működési engedéllyel nem rendelkezik, ezért az-/2008. számú határozatában az I. rendű alperes által előterjesztett kutyaemenhely működésének és fennmaradásának engedélyezése iránti kérelmet elutasította, egyidejűleg kötelezte, hogy az engedély nélkül működő kutyaemenhely felszámolási tervét a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül írásban terjessze elő a hatóságnál. A felügyeleti szerv 2009. május 6. napján hozott K.01/...-/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatnak a kutyaemenhely működési engedélye kiadása iránti kérelem elutasítására vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, azonban az állatmenhely részletes felszámolási tervének benyújtására és a menhely felszámolására kötelező rendelkezéseit megsemmisítette. A felperes ezt követően 2014. január 31. napján kereste meg tájékoztatás céljából a jegyzőt, aki a tájékoztatás mellett a felperes kérelmét áttette az állatvédelmi hatóságként hatáskörrel rendelkező kormányhivatal járási hivatalának neve Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatalához. Ezt követően a kormányhivatal neve Élelmiszer-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság főállatorvosával és a járási hivatal munkatársaival együttműködve különböző intézkedéseket tettek a kutyák elszállítása

érdekében, melynek eredményeként 2017. év végén történhetett csak meg valamennyi kutya elszállítása. Hivatkozása szerint jogszabályt nem sértett a megindított eljárásai során, a kár bekövetkezése nem áll okozati összefüggésben a jegyző államigazgatási jogkörébe tartozó tevékenységeivel. Az ingatlanban okozott kár tekintetében arra is hivatkozott, hogy a jegyzőnek nem volt hatásköre a felperes részére az ingatlan birtokbaadására, a jegyző előtt az ingatlan vonatkozásában birtokvédelmi eljárás sem indult, minthogy a felperes ilyen kérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítélete és döntésének indokai

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9 560 000 forintot, és ezen összeg két megjelölt részösszege utáni törvényes mértékű késedelmi kamatokat, valamint 1 229 485 forint perköltséget. A bíróság további kötelezettségként írta elő I. rendű alperes számára 573 600 forint elsőfokú, valamint 764 800 forint fellebbezési illeték megfizetését. A bíróság ezt meghaladóan, a II., IV. és V. rendű alperesek vonatkozásában a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá a felperest a pernyertes IV. rendű alperes, valamint külön a beavatkozója javára történő perköltségfizetésre.

[41] Az ítélet jogi indokolásában elsődlegesen arra tért ki, hogy I. rendű alperes a módosított kereset vonatkozásában a felperes jogállítását és kereseti kérelmét elismerte, ezért marasztalására az ítélet rövidített indokolásával került sor.

[42] A továbbiakban a IV. rendű alperessel szembeni kártérítési igény jogalapját vizsgálva, a bírósági végrehajtó kártérítési felelősségére vonatkozó Vht. 236. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdés rendelkezéseit idézte. A bíróság lényegesnek tekintette, hogy a végrehajtói iroda került perbevonásra IV. rendű alperesként, mely nem tartozik kártérítési felelősséggel végrehajtó 1 neve, valamint végrehajtó 2 neve korábbiakban eljáró önálló bírósági végrehajtók tevékenységéért, illetve esetleges mulasztásai miatt. Az említett önálló végrehajtók saját személyükben az általuk kifejtett károkozó magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett károkért vonhatók felelősségre. A Vht. 254/A. § (1) bekezdését idézve a bíróság hangsúlyozta, a végrehajtói iroda az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére létrehozott önálló jogi személyiséggel rendelkező szervezet, közhatalmi feladatot azonban nem lát el, végrehajtói jogalkalmazói tevékenységet nem végez. A végrehajtói szakmai tevékenység, a hozzákapcsolódó jogkörökkel, felelősséggel együtt, elkülönül a végrehajtói iroda működésével kapcsolatos tevékenységtől. A végrehajtói iroda a végrehajtónak a végrehajtás foganatosítása során kifejtett közhatalmi tevékenységéért kártérítési felelősséggel nem tartozhat. A bíróság ezért tekintette IV. rendű alperesi végrehajtói irodával szembeni keresetet megalapozatlannak.

[43] A II. és V. rendű alperessel szembeni kereset vizsgálata során a bíróságnak elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy a kereset szerinti kár bekövetkezett-e, illetve milyen mértékű. A bíróság e körben értékelte a per során lefolytatott szakértői bizonyítást. szakértő 1 neve, valamint szakértő 2 neve igazságügyi szakértők szakvéleményeinek egybevetésével arra a következtetésre jutott, hogy az ingatlan állagát rontó körülmények ellenére az aljzatbeton cseréje nem indokolt. A szakkérdésben a felperes további indítványt

bírói tájékoztatás ellenére sem tett, így a bíróság nem látta bizonyítottnak a felperes azon tényállítását, hogy a szennyezettség okán a csarnoképület teljes aljzatbetonozásának jelentős költségű cseréje szükséges lenne.

[44] A bíróság nem találta megállapíthatónak a II. rendű alperes rPtk. 339. § (1) bekezdése szerinti elkülönült felelősségét, sem az egyesület vezető tisztségviselőjeként, sem pedig magánszemélyként.

[45] Az V. rendű alperesi önkormányzattal szembeni államigazgatási jogkörben okozott kár címén előterjesztett igény jogalapját vizsgálva a bíróság abból indult ki, hogy a jegyző által okozott kár esetén az igény az önkormányzattal szemben érvényesíthető. A hulladékelszállítással kapcsolatos kárigényt a bíróság azonban nem találta jegyző hatósági jogkörben tett eljárási cselekményeinek elhúzódásával okozati összefüggésbe hozhatónak, ugyanis hatósági intézkedés keretében a jegyző csak a kutyák elszállításával, elhelyezésével kapcsolatos jogkörrel rendelkezett. A bíróság utalt a 245/1998. (XII.31.) Kormányrendeletre, mely meghatározza a jegyző feladat- és hatásköreit. Ezek között a jegyző az állatvédelmi és állattartási szabályok megsértése esetén meghatározott cselekmény végzésére, tűrésére vagy abbahagyására kötelezheti az állattartót az állatok védelme érdekében. A bíróság álláspontja szerint a tényállás alapján azonban az állapítható meg, hogy a kár bekövetkezésére nem volt kihatása annak, hogy a jegyző az állatvédelmi hatósági jogkörben eljárva milyen intézkedéseket tett vagy nem tett. A kutyatartás miatt az ingatlan helyreállítási költség a jegyző eljárásától függetlenül felmerült. A jegyző állatvédelmi hatáskörben lefolytatott tevékenysége és a felperes bizonyított kára között ezért a bíróság nem látott okozati összefüggést, és ez okból nem találta megállapíthatónak V. rendű alperes kártérítési felelősségét.

A felperes fellebbezése és a IV. rendű alperes, továbbá beavatkozója fellebbezési ellenkérelme

[46] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és valamennyi alperes kereseti kérelem szerinti egyetemleges kötelezését, valamint perköltségben való marasztalását. A másodlagos fellebbezési kérelem az elsőfokú ítélet szerint felperes által IV. rendű alperes javára, illetve beavatkozójának fizetendő perköltség összegének 500 000 forintra történő mérséklésére irányult.

[47] A felperes az elsőfokú ítéletet részben megalapozatlannak, részben jogszabálysértőnek minősítette. A bíróság a tényállást részben tévesen, illetve hiányosan állapította meg és ebből téves következtetéseket vont le. Felperes szerint jogszabálysértő az ítéletben a IV. rendű alperessel kapcsolatosan kifejtett jogi álláspont. A Kúria ezzel ellentétes tartalmú eseti döntéseit megjelölve kiemelte, a végrehajtás a bírósági eljárás része, közhatalmi tevékenység, a végrehajtó bírósági szervként működik, eljárása kapcsán a rPtk. 349. § (1) bekezdés szerinti kártérítési felelősséggel tartozik. A felperes hangsúlyozta, 2014. február 18-án végrehajtási kifogást terjesztett elő, mely nemcsak a használati díj behajtásának elhúzódása, hanem az ingatlan birtokba adása iránti végrehajtási ügyben történt végrehajtói mulasztásra is kiterjedt. A Bajai Járásbíróság végzésével megállapította a végrehajtói iroda mulasztását 2005 és 2011 évek közötti időszakra nézve, ugyanis ekkor semmilyen intézkedés

nem történt. A legközelebbi végrehajtói intézkedésre csak 2011. április 14-én került sor. A végrehajtói iroda által előidézett jogellenes folyamat tehát fennállt a kifogás előterjesztésekor.

[48] A felperes kifogásolta az elsőfokú ítélet V. rendű alperes kártérítési felelősség alóli mentesülésére vonatkozó megállapítását is.

[49] Kérte továbbá figyelembe venni, hogy II. rendű alperes ellen indult büntetőeljárásokban állatkínzás büntetében és hulladékgazdálkodás rendje megsértése büntetében is bűnösnek mondta ki a bíróság II. rendű alperest. Utóbbi bűncselekmény elkövetése megalapozza II. rendű alperes, mint magánszeméllyel szembeni kártérítési igényt. A perben nyilvánvalóvá vált, hogy a II. rendű alperes ezt a jogellenes tevékenységet önhatalmúlag és nem az I. rendű alperes égisze alatt hajtotta végre.

[50] A felperes álláspontja szerint, ha a végrehajtói iroda a végrehajtás során a törvényes kötelezettségének eleget tett volna és az ingatlant karhatalommal kiüríti, úgy a II. rendű alperesnek nem lett volna lehetősége további állatok oda szállítására és nagyobb mennyiségű hulladék felhalmozására. Ugyanez vonatkozik az V. rendű alperesi önkormányzatra is, a kár mértéke nem emelkedhetett volna tovább, ha a közigazgatási határozatnak érvényt szerzett volna az V. rendű alperes. A végrehajtói mulasztás és a közigazgatási hatósági mulasztással kapcsolatos, az elsőfokú eljárás során részletesen kifejtett érvelését továbbra is fenntartotta.

[51] Büntetőjogi jogirodalom ismertetésével kívánta a továbbiakban a felperes kétségbe vonni az elsőfokú ítélet mulasztás okozatosságával kapcsolatos érvelését. A kártérítési felelősségre vonás azon alapul, hogy a mulasztó fél intézkedésének elmaradása a kár, mint eredmény bekövetkezésével járt. A mulasztó elvárható intézkedése esetén a kár elmaradt volna. A IV., illetve V. rendű alperesek mulasztása hozzájárult ahhoz, hogy a II. rendű alperesnek lehetősége volt jóval nagyobb mértékű kárt okozni az ingatlanon. A IV. rendű alperes kártérítési felelősségének jogalapja vonatkozásában a Vht. 217. § (1), (3) bekezdés, 236. § (1) bekezdés, valamint 225. § (2) bekezdését jelölte meg és további eseti döntésekre hivatkozott. A mulasztás okozatosságával kapcsolatban kérte figyelembe venni az általa idézett jogelméleti álláspontokat. Az alperesek egyetemleges felelősségével kapcsolatos jogszabályi hivatkozásokat az elsőfokú eljárás során előterjesztett beadványaira hivatkozással tartotta fenn.

[52] A II. rendű alperes kártérítési felelősségének jogalapját illetően kérte figyelembe venni a Kúria BH2005. 316 szám alatti eseti döntésében kifejtett indokokat. Állítása szerint II. rendű alperes felelőssége a felszámolási eljárás elrendelésétől áll fenn és az ingatlan felszámolóbiztos általi birtokba adásig terjedő időre vonatkozik. Az I. és II. rendű alperesek kártérítési felelősségét megalapozza az is, hogy rosszhiszemű és jogcím nélküli birtokosok voltak a bérleti szerződés felmondásától kezdődően.

[53] A IV. és V. rendű alperesek felelősségének jogalapját a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (új Ptk.) megjelölt jogszabályhelyei alapján is kérte megállapítani. A Ptk. Kommentárra, valamint további eseti döntésekre hivatkozással az alperesek, mint közös károkozók felelősségének egyetemlegességét hangsúlyozta. Az 1993. évi LXXVIII. tv. (Lakástörvény) további rendelkezéseit megjelölve I., II. rendű alperesek kárfelelősségét azért

is kérte fennállónak tekinteni, mert rosszhiszemű és jogcím nélküli birtokosoknak minősültek, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban kellett volna birtokba adniuk az ingatlant a bérleti jogviszony végén a bérbeadó felé.

[54] A IV. rendű alperes kárfelelősségét felperes álláspontja szerint alátámasztja a Vht. 48. § (6) bekezdés, 172. §, valamint 173. § szabályainak megsértése is. A IV. rendű alperes 2002 év elejétől 2017 ősz végéig az ingatlan birtokba adásával kapcsolatosan intézkedést nem tett.

[55] Összegzésként felperes előadta, az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az anyagi jogi jogszabályokat, azokat figyelmen kívül hagyta és ennek következtében az elsőfokú ítélet részben jogszabálysértő és megalapozatlan.

[56] A fellebbezéssel szemben IV. rendű alperes terjesztett elő ellenkérelmet, melyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú eljárásban 235 000 forint ügyvédi munkadíj felszámítást jelentett be.

[57] A végrehajtói iroda passzív perbeli legitimációját illetően egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, mely szerint a végrehajtói iroda a végrehajtónak a végrehajtás foganatosítása során kifejtett közhatalmi tevékenységéért nem tartozik kártérítési felelősséggel. Precedens képes határozatként a Kúria Pfv.21.845/2013/4. számú ítéletét jelölte meg. Megjegyezte a felperes fellebbezésében hivatkozott jogesetek az önálló bírósági végrehajtóval szemben érvényesíthető követelésekről szólnak, nem pedig a végrehajtói iroda felelősségéről.

[58] A felperes kártérítési követelésének érdemi vizsgálata esetén kérte figyelembe venni az okozati összefüggés hiányát. A tényállásból kiemelte, hogy a Bajai Járásbíróság ügyészségi kifogást elbíráló végzése egyetlen végrehajtói mulasztást állapított meg, amikor a Vh..../..../... számú végzés átvételét követően a végrehajtó a Vht. 173. §-a szerinti eljárást nem foganatosította. Ez az egyszeri késedelem nem befolyásolta a végrehajtási eljárás eredményét, az iratok beterjesztése után elrendelt rendőrségi közreműködés is eredménytelen maradt. A IV. rendű alperes megjegyezte, a felperes, mint végrehajtást kérő nem előlegezett költségeket sem.

[59] A rendes jogorvoslatok hiánya miatt a kártérítési felelősség általános feltételeinek vizsgálata szükségtelen. Eseti döntésből idézve kiemelte, a károkozásként megjelölt intézkedés vagy mulasztás tekintetében elsődlegesen azt kell vizsgálni, a károsult kimerítette-e a kár elhárításához szükséges jogorvoslati lehetőségeket. A perbeli esetben a bíróság megállapította, hogy a felperes a 7. pontban leírton kívül nem terjesztett elő más végrehajtási kifogást az eljárás során. A kárt okozó jogsérelmet csak a végrehajtási kifogásban kifogásolt cselekmény tekintetében és a kifogás tartalma keretei között maradva vizsgálhatja a bíróság. A jelen esetben ezért a 2002-től 2017 késő őszi eltelt időszakra ez nem terjeszthető ki.

[60] A továbbiakban a IV. rendű alperes felperes perbeli nyilatkozatait idézve hangsúlyozta, ő maga is elismerte, hogy nem terjesztett elő végrehajtási kifogást.

Megjegyezte még, az ingatlan kiürítése valójában nem is állt érdekében, mivel az ingatlan használatáért rendszeres díjfizetésben részesült, az I. rendű alperessel szembeni követelés végrehajtása közel 6,5 millió forint eredményt hozott. A hulladékelszállításra pedig a felszámolási eljárásban történt ingatlanértékesítésből befolyt vételár fog fedezetül szolgálni.

[61] Kérte az elsőfokú eljárásban a részére megítélt munkadíj tekintetében is az ítélet helybenhagyását. Álláspontja szerint az nem eltűzött, figyelemmel arra is, hogy az elhúzódo per során nagyterjedelmű beadványok előterjesztésére került sor részéről.

[62] A IV. rendű alperes beavatkozója fellebbezési ellenkérelmében ugyancsak kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyúttal másodfokú perköltségigényt is bejelentett.

[63] Indokolásként előadta, az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a közhatalom gyakorlásával okozott kárért való felelősségi alakzat alapján maga a végrehajtó perelhető, a végrehajtói iroda ugyanis csak az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére alapított jogi személy. A Győri Ítéltábla IH2013. 142 számon közzétett határozatában ennek jogszabályi háttérét részletesen kifejtette, az ítéletet hatályában fenntartó Kúria precedens képes határozatában pedig kiemelte, hogy a végrehajtó működése körében, illetőleg eljárása során okozott kár megtérítéséért minden esetben az önálló bírósági végrehajtót terheli a felelősség, még akkor is, ha végrehajtói iroda tagjaként fejt ki a tevékenységét.

[64] Emellett a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.463/2021/7. számú eseti döntése arra is kitér, hogy a passzív perbeli legitimáció megítélése anyagi jogi kérdés, a perbe vont személlyel szembeni jogérvényesítés lehetőségével kapcsolatos tájékoztatást a bíróságnak nem kell adni, illetve anyagi pervezetést nem kell végeznie a felperes irányában.

[65] A beavatkozó a továbbiakban kitért arra, hogy a kártérítési igény esetében az okozati összefüggés a kár és a végrehajtói működés között nem mutatható ki, a végrehajtási kifogást elbíráló határozat alapján mindössze 7 hónapos időszakra nézve állapítható meg, hogy a végrehajtó nem kezdeményezte a Vht. 173. § szerinti eljárást. A rendes jogorvoslat kimerítése sem történt meg a 2014 évet megelőző, több mint 10 éves időszakban, ezért erre nézve a végrehajtói kárfelelősség speciális feltétele nem áll fenn. A szakértői bizonyítás folytán a felmerült kár körében pusztán a falazat javítás és az egyszeri kertészeti karbantartás költsége nyert bizonyítást. E kárelemek esetében azonban az okozatosság a végrehajtói tevékenységgel összefüggésben cáfolható. Olyan megállapítás nem tehető, hogy a végrehajtó mulasztása tette volna lehetővé az I. és II. rendű alperesek károkozását, hiszen éveken keresztül maga a felperes volt az, aki a végrehajtó felé a kiürítés érdekében, felhívás ellenére nem adott visszajelzést.

[66] Az elsőfokú perköltséggel kapcsolatos fellebbezést illetően IV. rendű alperesi beavatkozó hangsúlyozta, a perben jogi képviselője útján számos tárgyaláson jelent meg, 10 beadványt nyújtott be, az ügy komplexitása és hossza indokolja az elsőfokú bíróság által javára megállapított perköltség összegét.

Az ítéltábla döntésének indokai

[67] A felperes fellebbezése alaptalan.

[68] Az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli – amint azt a jelen ügyben hozott Gpkf.III.30.291/2019/2. számú végzésének indokolásában (3-4. oldal) is megállapította –, hogy a jelen peres eljárásban a perindítás 2018. január 1-ét megelőző időpontjára tekintettel a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv.-t (Pp.), illetve a jogvita érdemi elbírálásához a Ptké. 50. § és 54. §-ai folytán a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. anyagi jogi rendelkezéseit kell alkalmazni. Az előbbiekre figyelemmel a felperes fellebbezésében megjelölt, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (új Ptk.) szabályaira vonatkozó hivatkozások tévesek, illetve a kereset anyagi jogi elbírálásának alapjául nem szolgálhatnak.

[69] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperesek – módosított kereset szerinti – egyetemleges marasztalását kérte a perköltségviselés ennek megfelelő megállapítása mellett, míg másodlagos fellebbezési kérelme a IV. rendű alperesnek és a IV. rendű alperesi beavatkozónak fizetendő perköltség összegének 500 000 – 500 000 forintra történő mérséklésére irányult. Az I. rendű alperes marasztalását a fellebbezés nem érintette, ezért azt az ítéltábla nem vizsgálta.

[70] A felperes a II. rendű alperessel szemben előterjesztett kártérítési igényét a rPtk. 339. § (1) bekezdésére, míg a IV-V. rendű alperesekkel szemben a rPtk. 349. § (1) bekezdésére alapította.

[71] A rPtk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható.

[72] Ar Ptk. 349. § (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette.

[73] Az általános felelősségi alakzat a rPtk. 339. § (1) bekezdése szerint azt jelenti, hogy mindenki köteles a kárt megtéríteni, aki azt másnak jogellenesen okozta és nem tudja bizonyítani, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Ez alapján tehát a figyelembe veendő elemek a következők:

a) A jogellenesség: A törvény vélelmezi a károkozó magatartás jogellenességét, azaz minden károkozó magatartás jogellenes, hacsak más jogszabály az adott károkozást jogszerűnek nem minősíti, vagy a károsult hozzá nem járult a károkozáshoz. Mindez azzal a következménnyel jár, hogy a jogellenességet a károsultnak az eljárás során nem kell bizonyítania. A károkozó mentheti ki magát a felelősség alól azzal, hogy bizonyítja; az adott károkozás nem minősül jogellenesnek.

b) A kár: A kár bekövetkezte szintén szükségképpen eleme a kártérítési felelősség megállapításának. Ha tehát nincs kár, akkor kártérítési felelősségről sem beszélhetünk, függetlenül attól, hogy a kérdéses magatartás társadalmilag elítélendő vagy akár jogellenes volt-e.

c) Az okozati összefüggés: A harmadik szükségszerű elem az okozatosság, amely szerint a jogellenes magatartás és a bekövetkezett kár között okozati összefüggésnek kell fennállnia. Okozati összefüggést akár aktív, tevőleges magatartás, akár passzív magatartás, vagyis mulasztás is megalapozhat. Az okozati összefüggés közvetlen és közvetett egyaránt lehet.

d) A kárfelelősséghez kapcsolódik a kimentés: A polgári jogi kártérítési felelősség általános – felróhatósági – alakzatában a fenti három elem együttes megléte esetén sem feltétlenül van helye a kártérítési felelősség megállapításának. Mentésül ugyanis a felelősség alól az, aki bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, vagyis magatartása nem volt felróható.

[74] A kártérítés iránti jogérvényesítés sikerességéhez a károsultnak azt kell bizonyítania, hogy kára következett be, a kárt a károkozó tevőleges magatartása vagy mulasztása okozta, valamint a kár bekövetkezte és a károkozó magatartása között okozati összefüggés áll fenn, továbbá azt is, hogy eleget tett kárelhárítási-kárenyhítési kötelezettségének. A károsult mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a károkozás jogszabályi rendelkezés alapján nem volt jogellenes, vagy ha kimenti magát a felelősség alól azzal, hogy bizonyítja, úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható (CD Komplex jogtár kommentár).

[75] A IV. és V. rendű alperesekkel szembeni felperesi kárigény a rPtk. 349. § (1) bekezdés szerinti államigazgatási jogkörben okozott kárfelelősségen alapult. E speciális kárfelelősségi alakzat sajátossága, hogy államigazgatási jogkörben okozott kárról akkor lehet szó, ha a közhatalom gyakorlója jogkörben eljárva közhatalmi feladatok ellátása során kifejtett szervezési, intézkedési körben megvalósult tevékenységgel vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezik kár (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BK 42. számú állásfoglalás). Az ilyen típusú kár megtérítését igénylő félnek a rPtk. 339. § (1) bekezdésben foglalt általános irányadó rendelkezéseken túl azt kell bizonyítania, hogy a közigazgatási jogkörben eljáró személy, szerv jogellenes tevékenységével vagy mulasztásával okozati összefüggésben keletkezett a kára. Ezen túl további rPtk. 349. § (1) bekezdésében rögzített speciális feltétel, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására a rendes jogorvoslati eszközöket igénybe vette. A bírói gyakorlat által kialakított további lényeges szempont, hogy a jogalkalmazó szerv felelősségét csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési hiba alapozhatja meg, mely előfeltétel a mulasztás esetére is vonatkozik (BH2000. 400, BDT2008. 1815 szám alatt közzétett eseti döntések). E konjunktív feltételek bármelyikének hiánya a rPtk. 349. § (1) bekezdésre alapított keresetet megalapozatlanná teszi. Az államigazgatási jogkörben okozott kárfelelősség körében az ismertetett törvényi tényállási elemek fennállását a IV. és V. rendű alperesek vonatkozásában a felperesnek kellett a per során bizonyítania [Pp. 164. § (1) bekezdés].

[76] A felperes módosított keresetében 9 560 000 forintban megjelölt kártérítési követelését részben a perbeli ingatlanon felhalmozott szemét elszállításával, kármentesítésével összefüggésben felmerülő költséget 6 460 000 forintban, másfelől a perbeli ingatlanon található felépítményekben rendeltetésellenes bérlői használat miatt keletkezett kár elhárításához szükséges költséget 3 100 000 forintban határozta meg.

[77] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [44] bekezdésében helytállóan megállapította, a kormányhivatal neve utóbb (a per során) kötelezte az I. rendű alperes korábbi felszámolóját, a C... Kft.-t a felperes rész tulajdonában álló perbeli ingatlan területén található jogellenesen elhelyezett hulladék felszámolására. A jogerőssé vált közigazgatási határozat alapján az I. rendű alperes felszámoló szervezete azonban nem intézkedett a hulladék elszállításáról, így a kormányhivatal újabb határozatával a F... Kft.-t jelölte ki a jogellenesen elhelyezett hulladék elszállítására és szabályszerű elhelyezésére. Az ehhez szükséges költséget a kormányhivatal megelőlegezte, mely eljárási költség megfizetésére irányuló felszólítást megküldte az I. rendű alperes felszámolójának 30 napos fizetési határidővel. Figyelmeztette arra is, hogy a meg nem fizetett hulladékgazdálkodási bírság, illetőleg a hulladék elszállíttatásának felmerülő költsége adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül, amit az állami adóhatóság hajt végre (Kecskeméti Törvényszék 3.G.20.566/2020/215., 223. számú beadványok és azok mellékletei).

Az ítéltábla mindezen többlettényállási elemek tükrében egyetért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában tett azon megállapítással, hogy a felperes hulladékelszállítás címen előterjesztett kárigénye a II., IV. és V. rendű alperesekkel szemben megalapozatlan, e költség ugyanis bizonyosan nem a felperest fogja terhelni.

[78] Az ingatlanban bekövetkezett károk megtérítése iránti perbeli igényt a felperes szakértő 1 neve szakértő 2017. december 12. napján kelt szakvéleménye (Bajai Járásbíróság 1.G.20.330/2017/28.) alapján terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság az ingatlanon található csarnoképület aljzatbetonjának szennyezettsége folytán az aljzatbeton bontásával, újra betonozásával, a bontott törmelék elszállítással kapcsolatban a szakértő által kimutatott 2 319 000 forintos költség kapcsán megállapította, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem igazolt a felperes azon tényállítása, hogy a szennyezettség okán a teljes csarnoképület aljzatbetonjának a cseréje szükséges. Az elsőfokú bíróság az épület, csarnoképület helyreállításával kapcsolatos kárigények közül szakértő 1 neve szakértő szakvéleménye alapján csupán a festés, mázolás költségeként 300 000 forint, területi kertészeti karbantartásáért 500 000 forint összeg erejéig minősítette megalapozottnak a kártérítés mértékét.

[79] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az alperesek egyetemleges kötelezését kérte, azaz a módosított kereseti kérelemben megjelölt teljes kárösszeg vonatkozásában fenntartotta a követelését. Emellett ugyanakkor nem indokolta fellebbezésében, hogy miért tartja jogsértőnek az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a fentiek szerinti – az aljzatbeton cseréjére irányuló – kártérítési igény megalapozatlanságával kapcsolatos megállapításokat. Az ítéltábla e körben elfogadja az elsőfokú bíróság mérlegelését, a perbeli ingatlanon található csarnoképület újra betonozása indokoltságának bizonyíthatatlanságával kapcsolatban kifejtett elsőfokú ítéleti álláspont is megalapozott.

[80] A továbbiakban ezért mindössze a 800 000 forint összegű kárigény vonatkozásában kellett vizsgálni a II., IV. és V. rendű alperesek magatartását, illetőleg a kár és a magatartások közötti okozati összefüggést.

[81] Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában foglalt azon megállapítással, hogy a II. rendű alperes, mint az I. rendű alperesi egyesület vezető tisztségviselője nem felelős e minőségben okozott esetleges kárért, mivel a jogi személy elkülönült jogalanyiságából következően szerződésszegésből adódó polgári jogi felelősséggel kizárólag az I. rendű alperes, mint bérlő tartozott. Az elsőfokú bíróság még a bizonyított kár vonatkozásában sem állapította meg a II. rendű alperes, mint magánszemély kárfelelősségét. A felperes ugyanakkor a II. rendű alperes kártérítési felelősségét nemcsak mint az I. rendű alperesi egyesület vezető tisztségviselője (akkori elnöke), hanem magánszemélyként is kérte megállapítani arra hivatkozással, hogy az egyesület felszámolásának elrendelését követően, amikor a II. rendű alperes már képviseleti joggal nem rendelkezett, tiltás ellenére bement a perbeli ingatlanra és ott szemetet helyezett el, illetőleg az ingatlan állagát tovább rongálta. A felperes a II. rendű alperes, mint magánszemély károkozásával kapcsolatos konkrét magatartásokat nem tudott megjelölni, illetőleg a károkozás konkrét módját, az okozott kárösszegezését sem tudta elkülönítetten meghatározni, csupán arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes magánszemélyként engedély nélkül tartózkodott az ingatlanon, ez azonban önmagában nem eredményez személyes kártérítési felelősséget.

[82] Az ítéltábla sem találta megállapíthatónak a II. rendű alperes, mint magánszemély kárfelelősségét, figyelemmel arra is, hogy a perbeli adatok alapján megállapítható, 2017. november 7. napjáig a telepről valamennyi kutya elszállítása megtörtént, ettől az időponttól kezdve tehát állattartás miatti károsodás már bizonyosan nem érte az ingatlan. Az oda ezt követően még visszajáró II. rendű alperes már nem foglalkozhatott kutyákkal, legfeljebb az ingatlanon elhelyezett ingóságokkal, illetőleg szeméttel. A törvényszék I. rendű alperes fizetéseképtelenségét megállapító végzése 2018. február 26. napján emelkedett jogerőre, a perbeli ingatlan birtokba adására 2018. március végén került sor, az I. rendű alperes pedig – felszámolója révén – egészen 2018. március 31-ig megfizette a perbeli ingatlan használati díját a felperesnek. A felperesi hivatkozást figyelembe véve tehát legfeljebb 2018. február 26. és március 31. napja között tartózkodhatott az ingatlanon a II. rendű alperes, mint magánszemély, hiszen 2018. február 26. napjával szűnt meg képviseleti jogosultsága az I. rendű alperesnél. Ezen időszakban az ingatlanon kutyák már nem voltak, a felépítményekben kutyatartás nem folyt, ott ezzel kapcsolatos további károsító hatás már bizonyosan nem érte az ingatlan, így az ítéltábla sem találta megállapíthatónak azt, hogy bármilyen módon is a felépítmények állagában a falfestésben, illetve a betonaljzatban további számottevő károsodás még bekövetkezhett ezen rövid, egy hónapos időszakban, amely a II. rendű alperes terhére írható lenne. Amennyiben II. rendű alperes a terület rekultivációját igénylő jogellenes magatartásával (szemét elhelyezés) okozott bizonyos kárt ebben a rövid időszakban, úgy az elszállítási költségek e tekintetben sem a felperest terhelik, figyelemmel az I. rendű alperes vonatkozásában már kifejtett okból (kormányhivatal neve BK/HGO/.....-/2023., BK/HGO/.....-/2023. számú határozatok). Az előbbieket folytán tehát a II. rendű alperessel, mint magánszeméllyel szemben előterjesztett kártérítési igény megalapozatlan.

[83] A IV. rendű alperes kárfelelősségének vizsgálata során az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlatot követve, helyesen állapította meg ítéletének indokolásában ([42] bekezdés),

hogy a végrehajtói iroda a végrehajtónak a végrehajtás fogatosítása során kifejtett végrehajtói, azaz közhatalmi tevékenységéért nem tartozik kártérítési felelősséggel.

[84] A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. (Vht.) perbeli időszakban hatályos 254/A. § (1) bekezdése értelmében a végrehajtói iroda az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére határozatlan időre alapított jogi személyiséggel rendelkező szervezet. A (2) bekezdés szerint a végrehajtói iroda alapítására, nyilvántartására, működésére, ellenőrzésére, megszűnésére és *tagjainak felelősségére* e törvényben foglalt eltérésekkel a Polgári törvénykönyvnek a korlátolt felelősségű társaságra vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

[85] Előrebocsátandó, hogy a IV. rendű alperes polgári jogi értelemben nem jogutóda végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtónak, így az ő esetleges végrehajtói mulasztása a IV. rendű alperesen egyáltalán nem kérhető számon. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar által adott tájékoztatás szerint végrehajtó 1 neve önálló bírósági végrehajtóként 1995. január 1. napjától 2006. február 16. napjáig teljesített szolgálatot, majd ezt követően 2006. február 17-től tartós helyettesként lánya, végrehajtó 2 neve került kijelölésre, akit 2006. március 21. napjától neveztek ki önálló bírósági végrehajtónak. végrehajtó 1 neve 2006. március 31. napjától 2013. március 28. napján bekövetkezett haláláig végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtó mellett volt végrehajtó-helyettesként nyilvántartásba véve (Kecskeméti Törvényszék 15.G.20.356/2018/94. számú irat). A cégnyilvántartás adatai szerint végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtói irodája 2016. május 31. napjával került nyilvántartásba vételre.

[86] A végrehajtói iroda a Vht. 254/A. § (1) bekezdése szerint az önálló bírósági végrehajtói *tevékenység végzésének elősegítésére* határozatlan időre alapított, jogi személyiséggel rendelkező szervezet, mely az eljáró önálló bírósági végrehajtó gazdálkodásának háttérét biztosítja, a végrehajtói tevékenység ellátásához szükséges infrastruktúrát üzemelteti. A végrehajtás fogatosítását azonban a Vht. 225. § (1) bekezdés a)-e) pontjai értelmében – többek közt – az önálló bírósági végrehajtó végzi, a jogszabályhely taxatív felsorolása a végrehajtói irodát nem említi. Ezzel összhangban a Vht. 236. § (1) bekezdés kártérítési felelősséget megalapozó rendelkezése sem említi a végrehajtói irodát, hanem személy szerint a végrehajtó kártérítési felelősségének szabályát rögzíti. Mindebből következően még annak sem lehet jelentősége IV. rendű alperes kárfelelősségének vizsgálata során, hogy egy időszakban végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtóként korábban az édesapja mellett, mint helyettes végzett tevékenységet (hasonlóan Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.418/2018/9. számú ítélet).

[87] A végrehajtás a bírósági eljárás része, az önálló bírósági végrehajtó közhatalmi feladatokat lát el. Az önálló bírósági végrehajtók tevékenységüket egyéni, illetve társas vállalkozási formában, végrehajtói iroda keretében végezhetik. A végrehajtói iroda az eljáró önálló bírósági végrehajtók gazdálkodásának háttérét biztosítja és a végrehajtói tevékenység ellátásához szükséges infrastruktúrát üzemelteti, de – a törvényi rendelkezésekből következően – a végrehajtó jogalkalmazói tevékenységét és ehhez kapcsolódóan a törvény speciális rendelkezése alapján fennálló felelősségét ez nem befolyásolja. A Vht. 236. § (1) bekezdése szerint a végrehajtó a végrehajtói működése körében, illetőleg az eljárása során okozott kár megtérítéséért a Polgári Törvénykönyv szerint felel. A felelősség tehát – függetlenül a végrehajtói iroda lététől – a végrehajtót terheli. Elkülönül ekként a végrehajtói

szakmai tevékenység a hozzá kapcsolódó jogkörökkel, kötelezettségekkel és felelősséggel a végrehajtói iroda működtetésével járó tevékenységtől és az azzal összefüggő kötelezettségek teljesítésétől, illetve az azokhoz kapcsolódó felelősségtől (Kúria Pfv.III.21.023/2020/9. szám).

[88] Megjegyzendő, a végrehajtói irodával szemben is érvényesíthető adott esetben kárigény, ha az nem a végrehajtó szakmai közhatalmi tevékenységével, hanem a végrehajtói iroda működésével kapcsolatos (pl. kontraktuális károkozás). Következésképpen az, hogy a végrehajtói működés körében és a végrehajtó eljárása során okozott kár miatti kártérítés mely személlyel szemben érvényesíthető, anyagi jogi kérdés, mely hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet. Ilyen esetben a bírói gyakorlat nem követeli meg anyagi pervezetés körében a fél ezzel kapcsolatos tájékoztatását. A bíróságnak tehát nem kellett felhívnia felperest, hogy az önálló bírósági végrehajtót állítsa perbe, illetve arról sem kellett tájékoztatást adni, hogy a végrehajtói iroda időközbeni perbevonása folytán a kereset IV. rendű alperessel szemben nem vezethet eredményre (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.463/2021/7. számú ítélet).

[89] Az előbbiekből az következik, hogy a IV. rendű alperes, mint végrehajtói iroda nem felelős végrehajtó 2 neve önálló bírósági végrehajtó által a végrehajtási eljárásban kifejtett tevékenységeikért, így az esetleges mulasztás miatti károkozásért sem., ezért a IV. rendű alperessel szemben előterjesztett kártérítési igény – jogalap hiányában – megalapozatlan.

[90] Az V. rendű alperes vonatkozásában az ítéltábla szintén elfogadta az elsőfokú bíróság indokolását, mely lényeges kiindulópontnak tekintette azt a tényállási elemet, hogy a államigazgatási hivatal neve K01/...-/2009. számú határozatában az V. rendű alperes I.....-/2008. számú határozatának a kutyamenhely működési engedélye kiadása iránti kérelem elutasításra vonatkozó rendelkezését helybenhagyta, míg a II. rendű alperest az állatmenhely részletes felszámolási tervének benyújtására és a menhely felszámolására kötelező rendelkezéseit megsemmisítette. Az V. rendű alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a határozat kapcsán őt további intézkedési kötelezettség ekkor nem terhelte. A határozat indokolásában ugyanis a kormány szerv kifejtette, az állatmenhely részletes felszámolási tervének előterjesztésére és a menhely felszámolására kötelező rendelkezések megsemmisítésére azért került sor, mert az *V. rendű alperesnek ilyen döntés meghozatalára nincs hatásköre* (Kecskeméti Törvényszék 3.G.20.566/2020/61. számú beadvány melléklete, 8. oldal 1. bekezdés).

[91] Ezt követően valóban hosszabb időszakon keresztül nem történt intézkedés az V. rendű alperes részéről, mert 2014-ig megkeresés, bejelentés nem érkezett hozzá. A perbeli adatok szerint 2014. január 31. napját követően, amikor a felperes V. rendű alperes jegyzőjét kereste meg tájékoztatás végett, folyamatos intézkedések történtek az állatok más menhelyekre történő elszállítása érdekében. Ezen időszakra nézve azonban a felperes már nem jelölt meg olyan konkrét, törvénysértő mulasztást V. rendű alperes vonatkozásában, amely megalapozná a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősséget. E körben utal még arra az ítéltábla, hogy jelen esetben az állatvédelmi intézkedésekre feljogosított hatóság az V. rendű alperesen kívül a megyei kormányhivatal, illetve a járási hivatal is; a vonatkozó 383/2016. (XII.02.) Kormányrendelet alapján tehát több hatóság megosztva gyakorolja a hatáskört. A perbeli esetben is ez történt, hiszen a perben nem álló kormányhivatal neve járási hivatal neve Járási Állategészségügyi és

Élelmiszerellenőrző Hivatala, továbbá a kormányhivatal járási hivatalának neve Élelmiszerbiztonsági és Állategészségügyi Osztálya, illetve személy szerint a vezető főállatorvos részéről történtek végül konkrét intézkedések 2017-ben az állatok elszállítása iránt. Az érdeemi operatív intézkedéseket a járási főállatorvos tette meg az állatok elszállítását és más telephelyeken történő elhelyezését illetően. A tényállásból kitűnik, hogy az V. rendű alperes az említett hivatalokkal együttműködve 2014 és 2017 között folyamatos intézkedéseket tett azzal a nehézséggel együtt, hogy többször is tisztázni kellett azt, jogköre a menhely felszámolását illetően pontosan mire terjed ki (kormányhivatal neve főállatorvosa, valamint főügyész neve felé történő megkeresések 2015 év során).

[92] A fentiekben kifejtettek folytán – mivel a közigazgatási jogkörben eljáró V. rendű alperes jogellenes mulasztást nem tanúsított, és a felperes ezzel ellentétes álláspontja ellenére az általa állított kár elhárítására a rendes jogorvoslati eszközöket nem vette igénybe, valamint az V. rendű alperes intézkedései kapcsán kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési hiba nem merült fel – az V. rendű alperes kárfelelősségét sem találta megállapíthatónak az ítéltábla.

[93] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme a IV. rendű alperes és IV. rendű alperesi beavatkozó perköltségének mérséklésére irányult. E körben a fellebbezés indokait azonban nem fejtette ki. Az ítéltábla álláspontja szerint a per rendkívül hosszú időtartamára és a jogi képviselők által kifejtett tevékenységre figyelemmel nem eltúlzott az elsőfokú bíróság által megállapított IV. rendű alperes és IV. rendű alperesi beavatkozó részére járó elsőfokú eljárási költség összege; annak mérséklésére különös méltánylást érdemlő okot nem talált az ítéltábla.

[94] Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[95] Az eredménytelenül fellebbező felperes viseli a másodfokú eljárás költségeit, így az általa lerótt eljárási illetéket, valamint köteles megfizetni a IV. rendű alperes és IV. rendű alperesi beavatkozó másodfokú eljárási költségét, amelynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § alapján állapította meg.

Szeged, 2024. március 7.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró